

Pasojat e mëkateve në jetën e muslimanit

Falënderimet dhe lavdërimet i takojnë vetëm Allahut, Krijuesit dhe Mirëmbajtësit të qiejve dhe të tokës, kurse përshëndetjet dhe lëvdatat më të mira qofshin për Udhërrëfyesin e botës, Muhammedin (alejhi selam), familjen e tij, shokët si dhe gjithë ata që ecin rrugës së tij, deri në Ditën e Gjykimit. Dhe në vazhdim themi:

Kjo është një temë që pasqyron në pika të shkurta dëmet më të këqija të mëkateve që shkaktojnë dobësimin e imanit, disa prej të cilave tërheqin mallkimin e Allahut dhe të Pejgamberit (alejhi selam). E lusim Allahun e madhërishëm të na ruaj nga mëkatet dhe të na forcojë në rrugën e devotshmërisë, deri në vdekje.

Prej dëmeve më të njohura të mëkateve janë këto në vijim:

1- Mëkatet dobësojnë zemrën

Pasoja më e frikshme e kryerjes së mëkateve është dobësimi i zemrës. Si rezultat, tek mëkatari forcohet dëshira për mëkate dhe dobësohet dëshira për pendim ndaj Zotit të tij. Kjo ndodh në mënyrë graduale, derisa ai të zhvishet krejtësisht nga dëshira për pendim. Edhe nëse pendohet, këtë e bën vetëm me gojën e tij dhe assesi me zemër, dhe ai vazhdon prapë me mëkatin e tij sa herë që i jepet rasti. Kjo gjë është një ndër sëmundjet më të mëdha dhe çon drejt humbjes.

2- Mëkatet e zhveshin zemrën nga urrejtja për to

Mëkatet largojnë nga zemra urrejtjen ndaj tyre dhe si rezultat njeriut i bëhet e zakonshme bërja e tyre, derisa të vjen koha kur ai arrin kënaqësinë me to dhe fillon të mburret me mëkatin e tij para njerëzve të tjerë. I Dërguari i All-llahut ka thënë:

"I gjithë ummeti im është i falur, përveç atyre që i shfaqin hapur mëkatet e tyre (që All-llahu ua mbulon ato). Dhe nga shfaqja e mëkateve është kur njeriu vepron ndonjë mëkat natën e, pasi që Allahu ia ka mbuluar atij mëkatin, ai e zbulon atë ditën dhe thotë: 'O filan! Bëra kështu e kështu!' Mëkatari e cenon veten e tij, edhe pse All-llahu ia mbuloi mëkatet, kur u ngrys."¹

3- Mëkatet janë shkak për poshtërimin e njeriut

Mëkatet janë shkak i poshtërimin të njeriut tek All-llahu dhe pavlefshmërisë së tij në sy të Krijuesit. All-llahu xh.sh. thotë në Kuranin fisnik:

"Për atë që e poshtëron Allahu, nuk do të ketë njeri që do ta nderojë." (el-Haxh:18)

¹ Buhariu (5721 dhe 6069) dhe Muslimi(2990) nga Ebu Hurejra - radijallahu anhu -.

Edhe nëse ka njerëz që e nderojnë atë, këtë e bëjnë prej frikës nga e keqja që mund t'u sjell ai. Dhe, në realitet, ky respekt që e bëjnë ata është gjëja më e urryer në zemrën e tyre.

Njeriu vazhdon të kryejë mëkate, derisa mëkatet e tij bëhen të pallogaritshme dhe t'i duken të vogla në syrin e tij, e që tek All-llahu i Lartësuar janë të mëdha. Ibn Mesudi thotë:

"Besimtari i shikon mëkatet e tij si të jenë rrëzë e një mali, duke pasur frikë që mos ky mal po i bie përsipër. Kurse *fasiku* i shikon mëkatet e tij si një mizë që i ka qëndruar në hundë dhe e largon me dorë, derisa ajo të fluturojë."²

4- Mëkatet e prishin mendjen

Mëkatet e prishin mendjen brenda së cilës ndodhet ndriçimi. Selefët tanë thonë:

"Nuk i ka thyer kush urdhrat e All-llahut e të mos i ketë humbur mendja."

5- Mëkatet vulosin zemrën

Nëse shtohen mëkatet, e vulosin zemrën . All-llahu thotë në Kur'anin Fisnik:

"Jo nuk është ashtu! Por të këqijat që i punuan ua mbuluan zemrat." (el-Mutaffifin:14).

Sipas dijetarëve, vulosja e zemrës është rezultat i kryerjes së mëkateve të vazhdueshme. Hasen Basriu ka thënë:

"Ky është efekt i kryerjes së mëkateve të njëpasnjëshme, derisa zemra të verbohet".

6- Mëkatet bëhen shkak për privimin lutjes së të Dërguarit të All-llahut (alejhi selam) dhe engjëjve për të

All-llahu xh.sh.e ka urdhëruar profetin e Tij që të kërkojë falje për besimtarët dhe besimtare. All-llahu xh.sh.thotë:

"Ndërsa engjëjt që e mbartin arshin dhe ata që janë rreth tij, e lartësojnë me falënderim Zotin e tyre, i besojnë Atij dhe i luten që t'i falë besimtarët (duke thënë): 'Zoti ynë! Me mëshirën tënde ke përfshirë gjithçka, prandaj fali ata që u penduan dhe e ndoqën rrugën Tënde e ruaji nga dënimi i Xhehenemit. Zoti ynë, futi në xhenetet e Adnit që ua ke premtuar, atë dhe ata që ishin të mirë prej baballarëve, grave dhe pasardhësve të tyre. Vërtet, Ti je i Plotfuqishmi dhe i Urti! Mbroji ata prej të këqijave, sepse atë që e mbron, e ke mëshiruar, dhe ai është shpëtim i madh". (Gafir: 7)

² Buhariu (5949).

Kjo është lutja e engjëjve për besimtarët që janë penduar, që e ndjekin Librin e Tij dhe Synetin e të Dërguarit të Tij. Askush tjetër veç këtyre njerëzve nuk ka shpresa për përgjigjen ndaj lutjes, nëse nuk i ka plotësuar cilësitë e atij për të cilin bëhet lutja.

7- Mëkatet janë shkak për fatkeqësi

Kryerja e mëkateve shkakton dëme në tokë, në ujë e në ajër. All-llahu xh.sh. thotë në Kur'anin Fisnik:

"Janë shfaqur të zezat në tokë dhe në dete, për shkak të asaj që punuan njerëzit me duart e tyre (me qëllim) për ta përjetuar një pjesë të asaj të keqeje që bënë, mbase kështu mund të kthehen" (er-Rum: 41)

Muxhahidi ka thënë:

"Nëse i padrejti merr pushtetin, ai do të shpejtojë të praktikojë padrejtësinë e tij e kështu All-llahu do ta ndalojë shiun për t'i zhdukur të mbjellat dhe pasardhësit, sepse, me të vërtetë, Allahu nuk e do të keqen."

8- Mëkatet shuajnë xhelozinë e zemrës

Njeriu me ambicie të lartë është ai që ka xhelozitë të fortë për veten, për të afërmit dhe për të gjithë njerëzit. Për këtë arsye, i Dërguari i All-llahut (alejhi selam) ishte krijesa më xheloze për ummetin e tij dhe All-llahu ishte më xheloz se ai. Në *Sahihun* e Buhariut³ dhe Muslimit⁴ transmetohet se Profeti (alejhi selam) ka thënë:

"A habiteni nga xhelozia e Sa'dit? Unë jam më xheloz se ai dhe All-llahu është më xheloz se unë."

Ky hadith e sqaron fjalën xhelozitë si urrejtje ndaj punëve të fëlliqura dhe dashurinë për të kërkuar falje, gjë që sjell përsosmërinë e drejtësisë, mëshirës dhe mirësisë. Pejgamberi (alejhi selam) ka thënë:

"Ka prej xhelozive që All-llahu i do dhe ka prej tyre që i urren..."⁵.

Njeriu duhet të jetë xhelozë aty ku duhet dhe ku preferohet, ashtu si na ka bërë të ditur Pejgamberi (alejis selam). E, ai që vepron kështu, është me të vërtetë i lavdëruar.

9- Mëkatet zhdukun turpin

³ (5219, 6846, 7416)

⁴ (3837)

⁵ Transmeton Ebu Davudi (2661), Ibn Maxheh (1996), Nesaiu (2558), Darimiu (2226) dhe shumë të tjerë nga Xhabir ibn Atiku dhe Ebu Hurejra me *sened Hasen*/të mirë, ashtu siç thotë shejh Albani në "Irvaul-galil" (1999) dhe shumë libra tjerë.

Prej dënimeve të mëkateve mund ta përmendim zhdukjen e turpit, që është jeta e zemrës. I Dërguari i All-llaht ka thënë:

"I tërë turpi është mirësi."⁶

Nga ky hadith shohim vlerën e turpit dhe e kuptojmë rëndësinë e tij, sepse fjala turp në gjuhën arabe rrjedh nga fjala *el-haja'u*, që është marr nga *el-hajatu* që d.m.th. jetë. Gjithashtu, edhe shiu quhet *el-haja*, sepse prej tij buron jeta e tokës, e bimësisë dhe e kafshëve. *El-Haja* quhet edhe jeta e kësaj bote dhe e botës tjetër. E ai që nuk ka turp, është i vdekur në këtë botë dhe i dështuar në botën tjetër. Kush ka turp prej mëkateve ndaj Tij, ai ka turp nga dënimi në Ditën që do ta takojë Atë. Nga ana tjetër, ai që nuk ka turp nga mëkati ndaj Tij, nuk ka turp as prej dënimit.

10- Mëkatet bëhen shkak për harresën e njeriut nga Zoti i tij

Kjo (harresa) vjen nga shkakun se njeriu rri më shumë me shejtanin dhe kjo është katastrofa më e madhe nga e cila nuk ka shpresë për shpëtim. All-llahu xh.sh.thotë:

"O ju që besuat, keni parasysh frikën ndaj All-llahut dhe le të shikojë njeriu se çfarë ka përgatitur për nesër. Keni frikë All-llahun se s'ka dyshim që All-llahu është ai që e di në detaje atë që punoni. Mos u bëni si ata që e harruan All-llahun e Ai bëri që ata ta harrojnë vetveten, e ata janë të prishurit." (el-Hashr: 18-19)

All-llahu e humbë vëmendjen e zemrës dhe si rrjedhojë ky njeri nuk e përmend Atë. Ai i ndjek epshet dhe puna e tij është e kotë dhe pa vlerë.

11- Mëkatet janë shkak i frikës dhe i tmerrit në zemër

Nga pasojat e mëkateve është se All-llahu hedh në zemrën e mëkatarit frikën dhe tmerrin. Në këtë mënyrë, kjo zemër është çdo herë e frikësuar dhe e tmerruar. Adhurimi është mburoja më e madhe, dhe ai që futet në këtë mburojë, është i siguruar edhe në këtë botë, edhe në botën tjetër. Në anën tjetër, ai që del jashtë saj, do të jetë i rrethuar nga frika. Kështu, zemra e mëkatarit punon sikur të ishte në krahët e një zogu. Edhe kur dera lëviz prej erës, ai thotë: "Erdhi vdekja". Ky njeri mendon se çdo thirrje është kundër tij dhe çdo e keqe është nisur tek ai. Besimtari është i siguruar nga All-llahu xh.sh, sepse ai e ka frikë vetëm Krijuesin e tij, ndërsa mëkatarit All-llahu xh.sh ia fut frikën dhe tmerrin nga gjithçka, sepse ai nuk e ka frikë Krijuesin e tij. Kështu, sa më afër që robi të jetë me All-llahun xh.sh (më adhurime), aq më i qetë do të jetë; sa më larg të jetë nga adhurimi dhe përkushtimi i vëmendjes së tij ndaj All-llahut xh.sh, aq më shumë do të vuajë nga frika dhe trishtimi.

12- Mëkatet janë shkak për të qenë nën robërinë e shejtanit dhe në burgun e dëshirave

⁶ Muslimi (166).

Nuk ka burg më të ngushtë se burgu i dëshirave dhe nuk ka pranga më të forta sesa prangat e epshit. Si mund të shpëtojë drejt All-llahut xh.sh një zemër e zënë rob? Nëse prangoset zemra, do të trokasin veset nga të gjitha anët. Shembulli i njeriut është sikur i deles: nëse rri afër bariut, është i sigurt, e sa më shumë që largohet, afrohet te rrethi i ujçërve dhe është në rrezik të madh.

13- Mëkatet e tradhtojnë vepruesin e tyre atëherë kur ka nevojë për ndihmë

Çdokush ka nevojë të dijë atë që i sjellë dobi dhe dëm në jetën e kësaj bote dhe në botën tjetër. Më i forti është i durueshmi, i cili, me vullnetin e tij, është i fortë në vetvete, duke i përdorur këto për vepra që sjellin dobi dhe e ndalojnë nga veprat që i sjellin dëm. Për këtë, njerëzit ndryshojnë nga njëri-tjetri në dije, pozitë dhe ambicie. Më i dituri nga këta njerëz është ai, që i di shkaqet e lumturisë dhe dëshpërimit. Më i udhëzuar është ai, që e parapëlqen të parën ndaj të dytës. Dhe më mendjelehti është ai, që e parapëlqen të kundërtën. Mëkatet e tradhtojnë bërësin e tyre, kur ai ka nevojë. Nëse atij i ndodh diç e padëshirueshme, ai do të mundohet ta shkulë atë. Në atë çast, vetja, zemra dhe gjymtyrët e tij e tradhtojnë, si në situatën e atij personi të cilit i duhet shpata dhe atë e ka me vete, mirëpo e ka të ndryshkët dhe nuk mund ta nxjerrë nga këllëfi atëherë kur atij i duhet, ndonëse përballë ka një armik që duhet ta vrasë. Ai mundohet ta nxjerrë, mirëpo nuk mundet assesi dhe kështu armiku e vret dhe fiton.

Është diç tjetër edhe më e frikshme dhe më e hidhur se kjo. Zemra dhe gjuha mund ta tradhtojnë njeriun gjatë dhënies së shpirtit dhe kështu mund të ndodhë që ajo të vdesë pa e shqiptuar shahadetin. Kemi shumë raste kur njerëzit, para se të jepnin shpirt - kur të tjerët e përkujtonin me "La ilahe il-lallah" -, ai është përgjigjur: "Shahmat! Të munda", apo ka filluar të këndojë, apo ka thënë se nuk më bënë dobi shahadeti se asnjëherë nuk i kam rënë në sexhde për All-llahun. Apo tregtari, para se të vdesë, ka thënë kjo është copë e shtrenjtë, ky është myshteri i mirë..., dhe kështu kanë dhënë shpirt pa e shqiptuar shahadetin.

14- Mëkatet shkaktojnë mallkim

Mëkatet e fusin njeriun në mesin e atyre që i ka mallkuar i Dërguari i All-llahut (alejhi selam) dhe prej atyre të mallkuarve janë:

- Ai/ajo që bën tatuazh dhe ai/ajo që kërkon t'i bëhet tatuazhi
- Ai/ajo që i zgjat flokët dhe ai/ajo që kërkon t'i zgjaten flokët artificialisht
- Ai/ajo që heq vetullat dhe ai/ajo që kërkon t'i hiqen vetullat
- Ai/ajo që ndan dhëmbët e përparmë dhe ai/ajo që kërkon t'i kjo (për zbukurim)
- Vjedhësin/en.
- Pijanecin, njeriun që e zien, që e shet dhe që e blen verën (alkoolin), si dhe paratë që i fiton prej saj.
- Njeriu që ndryshon shenjat e dukshme në tokë dhe kufijtë e saj
- Ai që i mallkon prindërit e tij

- Burrat që (imitojnë) bëhen si gratë dhe gratë që bëhen si burrat
- Ai që bën kurban për dikë tjetër përveç All-llahut
- Ai që bën imazhe (të qenieve me shpirt)
- Ai që bën si populli i Lutit (akt homoseksual)
- Ai që ka shan babanë dhe nënën e tij
- Ai që e devijon të verbrin nga rruga
- Ai që bën marrëdhënie seksuale me kafshët
- Ai që e damkos kafshën në fytyrë
- Ai që e dëmton apo i ngrit kurth muslimanit
- Gratë që i vizitojnë varret dhe njerëzit që i shndërrojnë varret në xhami
- Ai që e pengon gruan të ndërpresë marrëdhënien me burrin ose robëreshën me të zotën e saj
- Ai që kryen marrëdhënie seksuale anale me gruan e tij
- Ai që nuk identifikohet me atësinë e vërtetë (që mohon prejardhjen nga babai i tij).
- Ai që shan sahabët/shokët e Muhammedit (alejhi selam).

Ndërsa melaiket e kanë mallkuar:

- Atë që e drejton armën në drejtim të vëllait të tij, dhe
- Gruan që ngryset larg shtratit të burrit të saj.

Ndërsa në Kur'an All-llahu xh.sh. e ka mallkuar:

- Atë që bën trazira në tokë dhe atë që ndërprejnë lidhjet farefisnore
- Atë që i ka bërë keq Allahut dhe të Dërguarit të Tij
- Atë që nuk tregon rreth argumenteve dhe rreth udhëzimit të zbritur nga All-llahu xh.sh
- Atë që i akuzon për imoralitet gratë e ndershme dhe besimtare
- Atë që e ka konsideruar më të drejtë rrugën e jobesimtarit sesa atë të besimtarit.

Përshtati dhe përmbledhi nga libri *el-Xhevabul-kafi limen se'ele anid-devaish-shafi* të Ibn Kajjim el-Xhevzije: Ummu Humejd Naili-Maxhuni

Recensoi: Abulmelik - Besfort Maxhuni

11-02-2010, Zerka, Jordani.